

ДЕЦАТА СА НИ ДАР ОТ БОГА

„Каквито и да са, те са наши. Ние не се гнусим от мръсните и въшкавите, даже още повече ги обичаме“, споделя сестра Жана Георгиева - председател на Сдружение на жените християнки в България „Добродетелни жени“. „На всички деца на гарата и в цяла София помагаме. Ние им готвим и всеки ден им носим храна за обяд, а те в точния час чакат на опашка. Това преди ни беше най-големия проблем. Като ни зърнеха отдалече, те се втурваха към нас и всичко, с все торбите, грабваха и кой как намери, така яде. Беше ме много страх в началото и мислех да се откажа, но точно

това срази сърцето ми. Гладни и мръсни, малки и големи дърпаха от ръцете ми храната, която носех за тях. Не ги оставих. Сега вече ме обичат много и ние ги обичаме. Всяка седмица събираме и перем дрехите им. Болните и заразените водим на лекар. Съхраняваме всичката им документация. Картотекирани са при нас тридесет деца сирачета - от 12 до 20-годишна възраст. Малките са в „Гаврош“ и Липница. Всеки момент очакваме внуче. Шестнайсетгодишната Стефка Емилова ще роди. Не знаем от кога е. Бащата е един от всички. Сега уреждаме документите

за дом „Майка и дете“. Бебето не може да живее с тях на улицата или в шахтите. „

Питам Жана Георгиева откъде идват средствата за продуктите: „Сестри от Сдружението носят фиде, картофи, ориз, други дават пари и така готвим и носим на гарата. ББЦ ни дава всеки ден по пет хляба.„

След споделеното още, че на 17 юли заминават с децата на лагер в Сандански, резонно е да попитам с какво ще облекат децата. Отговорът не е по-различен от предишния: „Пак сестри. Кой как може, носи и дава. Събрахме 17 деца от кварталите без родители, обляко-

хме ги, изкъпахме ги и с помощта на Христовата църква плащаме билетите им за влака. Спонсор пък там е местната църква.„

Жана си спомня първите стъпки, как на 19-ти и 20-ти април 1996 са провели Учредителната национална конференция на „Добродетелни жени“, на която са се събрали 1200 сестри от страната и как са я избрали за председател. В офиса на Сдружението работят 6 жени безплатно и естественият ми въпрос е как преживяват: „Благодаря на сестрите Вела, Дана, Руми и Бисерка за огромния труд, който полагат. Работим в името на